USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **JUDr. J. N., Ph.D.**, zast. JUDr. Tomášem Matouškem, advokátem, se sídlem Baškirská 1404/1, Praha 10, proti žalovanému: **Městský úřad Jesenice**, se sídlem Budějovická 303, Jesenice, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 59A 34/2022,

takto:

I. Návrh **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 7. 2. 2023, který byl Nejvyššímu správnímu soudu krajským soudem postoupen dne 15. 2. 2023, se žalobce domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona o soudech, soudcích; konkrétně tvrdí, že dne 2. 10. 2022 podal žalobu; krajský soud je ve věci nečinný, přestože řízení je vedeno pro průtahy v řízení žalovaného. Dle žalobce dochází u krajského soudu k nedůvodným průtahům.

[2] K návrhu se vyjádřila členka rozhodujícího senátu krajského soudu; k řízení před krajským soudem uvedla, že po podání žaloby soud obratem žalobce vyzval k úhradě soudního poplatku, udělil mu nezbytná poučení, dne 25. 10. 2022 soud žalobce vyzval k odstranění vad podání z důvodu rozporu obsahu žaloby s petitem; tato vada byla odstraněna dne 6. 11. 2022. Dne 10. 11. 2022 obdržel soud vyjádření žalovaného, dne 14. 11. 2022 byl doručen správní spis. Dne 27. 11. 2022 žalobce k výzvě soudu ze dne 15. 11. 2022 sdělil, že nesouhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání. Dne 28. 11. 2022 zaslal krajský soud žalovanému repliku žalobce. Dne 7. 2. 2023 podal žalobce návrh na učení lhůty.

[3] Ve vyjádření soudkyně poukazuje na skladbu nápadu a množství věcí, které jí napadly dříve; přičemž se rovněž jednalo o věci, které spadají do režimu přednostního vyřízení podle § 56 odst. 1 s. ř. s. a věci, u nichž je lhůta k vyřízení stanovená zvláštním zákonem. Konstatuje dále, že poslední z typově obdobných žalob, která předcházela věci

žalobce, byla vyřízena dne 14. 12. 2022. Dále uvedla, že by žaloba mohla být věcně projednána nejpozději na přelomu prvního a druhého čtvrtletí roku 2023, přičemž poukázala na to, že s ohledem na požadavek žalobce na ústní jednání, není možno o žalobě rozhodnout do 30 dnů od podání návrhu, proto krajský soud postupuje návrh v souladu s § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích Nejvyššímu správnímu soudu.

[4] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[5] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení postupu krajského soudu dospěl k závěru, že soud nebyl v případě žalobce bezdůvodně nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Lze připustit, že krajský soud po dobu několika měsíců (konkr. od 28. 11. 2022) žádné úkony již nečiní; avšak stav řízení, kdy soud vykonal veškeré úkony nutné k tomu, aby mohl rozhodnout, není sám o sobě známkou průtahu v řízení.

[6] Podle § 56 odst. 1 s. ř. s soud projednává a rozhoduje věci v pořadí, v jakém mu napadly; přednostně projednává návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.

[7] V případě navrhovatele se jedná o věc přednostní (žalobce se zásahovou žalobou domáhá nařízení odstranění stavby psího kotce a oplocení), nicméně i u těchto věcí je třeba dbát pořadí nápadu přednostních věcí.

[8] Při zhodnocení hledisek uvedených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty není důvodný. Krajský soud se nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům nutným k tomu, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. Soudní řád správní respektuje objektivní realitu v českém soudnictví, kdy rozhodující soudci či senáty mají v jednom okamžiku vícero běžících řízení, některá z nich již připravená k projednání a postupně v nich vydávají rozhodnutí, přičemž ostatní věci na rozhodnutí „čekají“. To samo o sobě není zapovězeno z hlediska požadavků spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá. Podstatné zde je, aby řízení nebylo v tomto stavu udržováno po

nepřiměřenou dobu. Jak vyplynulo ze soudního spisu, soud se věcí zabýval bezprostředně po podání žaloby; jeho procesní postupy shledal Nejvyšší správní soud jako opodstatněné.

[9] Nejvyšší správní soud s ohledem na dosavadní postup krajského soudu a s přihlédnutím ke své konstantní judikatuře dobu, po kterou se žalobci nedostalo dosud rozhodnutí, z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nepovažuje za již nepřiměřenou vyžadující ingerenci ve smyslu § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích; přihlížel současně k vyjádření krajského soudu stran termínu očekávaného vydání rozhodnutí, který s ohledem na požadavek žalobce na ústní projednání věci považuje za ještě přiměřený.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2023

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu